

Маючи поважний вік,
Жив звичайний чоловік.
Як на нас, цікаво жив:
Чоловік казки творив!
Дідуся на творчі муки
Спонукали його внуки.

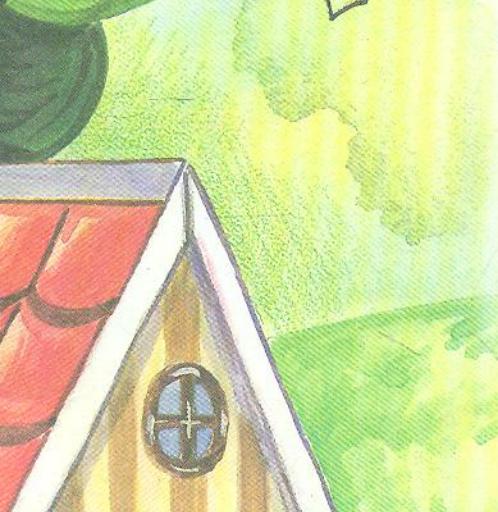
Просять внуки: «Діду, діду,
Зараз нам не до обіду!
І не хочемо ми спати,
Дітям все цікаво знати!
Де твоя, дідусю, казка?
Розкажи її, будь ласка!»

— Дорогі мої малята,
Перша казка розпочата!
— За парканом у сусіда, —
Почалася казка діда, —
Пес Бровко і Мурчик-кіт
Жили поруч кілька літ!

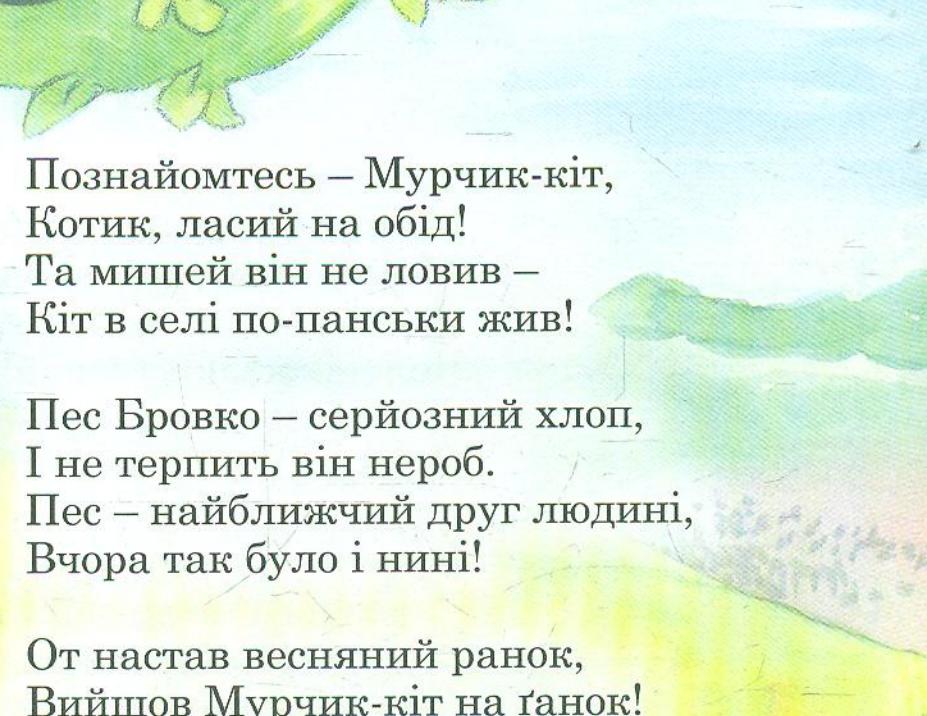
Про славетні їх діла
Казка вийде чимала!
Ще попросите, малята,
Казок видасть дід багато!
Що в них буде? Зараззнаєм...
Отже, казку починаєм!

Познайомтесь – Мурчик-кіт,
Котик, ласий на обід!
Та мишей він не ловив –
Кіт в селі по-панськи жив!

Пес Бровко – серйозний хлоп,
І не терпить він нероб.
Пес – найближчий друг людині,
Вчора так було і нині!

От настав весняний ранок,
Вийшов Мурчик-кіт на ґанок!
Весело пташки співають,
Бджілки вперто мед збирають...

Трохи далі, на городі,
Огірків вродило годі!
Раптом чує: «Гав! Гав! Гав» –
Це Бровко сигнал подав!